

۱۶۹- ای حیب روحانی

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۱۶۹- ای حیب روحانی

ای حیب روحانی، ورقه لطیفه ئی که ناطق بجواهر اذکار و بدایع اسرار بود ببصر روح ملاحظه شد و بر لطائف معانیش اطلاع حاصل گشت. این ایام چون عصر اشراق و سطوع اشعه نیر آفاق است و عالم وجود و عرصه شهود گلشن و گلزار است و فصل روح پرور بهار و نفعه خوش الهی در ریاض احدیت مشکار وقت روح و ریحان و بهجت دل و جانست باید بتأیید الهی و فضل و عنایت غیر متناهی بمقامی فائز شد که تغیر و تبدلی در آن راه نیابد چنانچه گفته شده است:

”گر در عطا بخشد اینک صدفش دلها ورتیر بلا آید اینک هدفش جانها“

مقام رضا اعظم مقامات است تا ازین عین صافیه که حیات مقرّبین است انسان ننوشد قدمی در ررف
اعلای قرب الهی نگذارد. البتّه در کمال صبر و سکون بشکر الطاف حیّ قیوم مشغول باش.

ORIGINAL

AUDIO